

De la fuga anglesa a la tebior del Barça: per què ha fracassat la Superlliga?

Tots els clubs menys el Barça i el Madrid ja han abandonat el projecte de Florentino Pérez després de la pressió dels organismes internacionals i el rebuig de bona part del món del futbol

Florentino Pérez, president del Reial Madrid i la Superlliga, en una imatge d'arxiu. | Europa Press

El projecte de Superlliga europea (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218864/rebellio-dels-rics-tots-detalls-sobre-superlliga-europea-futbol>), una competició impulsada per 12 dels principals clubs de futbol del continent, ha resultat un fracàs. S'ha consumat després que vuit dels fundadors -tots els anglesos, l'Atlètic de Madrid, el Milan i l'Inter de Milà- hagin activat els mecanismes per abandonar la competició després de topiar amb reticències dels organismes internacionals -UEFA i FIFA- i dels aficionats. La Juventus també s'ha pronunciat sobre el projecte a través d'Andrea Agnelli, propietari del club i vicepresident de la Superlliga, que ha assumit el fracàs: "Per ser sincers, ja no es pot fer la Superlliga", ha exclamat. El Barça i el Madrid són els dos únics clubs que encara no han dit res.

La qüestió s'ha convertit en pràcticament una crisi internacional i assenyalada directament Florentino Pérez, president del Reial Madrid, que era també el màxim dirigent d'una competició que assegura continuar endavant però que té plom a les ales. Per què ha fracassat la Superlliga en tan sols dos dies? Aquestes són les raons principals que l'han dut fins aquí.

- **Rebuig dels clubs anglesos.** El Manchester United, el Manchester City, l'Arsenal, el Liverpool, el Chelsea i el Tottenham, sis dels principals equips de la Premier League, van activar ahir els mecanismes per abandonar la competició. Entrenadors com Pep Guardiola, del City, es van posicionar en contra del projecte i van abonar el terreny per preparar totes les vies legals necessàries per desmarcar-se de la Superlliga. Sense els clubs anglesos, convertits en autèntiques màquines de facturar gràcies als ingressos televisius i -abans de la pandèmia- l'explotació dels estadis, la competició queda ferida de mort. Boris Johnson, primer ministre britànic, havia amenaçat amb mesures legislatives per frenar la incorporació dels sis clubs a la Superlliga. Els moviments als despatxos ja han provocat sortides: Ed Woodward, màxim executiu del United, ha plegat.

- **Tebior del Barça.** Joan Laporta, nou president del club, no ha fet cap declaració sobre el fet d'haver-se sumat a la competició, una decisió que ja es coïa des que Josep Maria Bartomeu dirigia el Barça. Una de les clàusules incloses per Laporta, en tot cas, era que el club només s'integraria a la Superlliga si ho decidia l'assemblea de socis, tal com va avançar ahir TV3. Gerard Piqué, un dels capitans del Barça, va criticar ahir a la nit la competició tal com estava formulada. És l'únic jugador blaugrana que s'ha pronunciat.

- **Rebuig dels organismes internacionals.** La UEFA i la FIFA, des del primer moment, van ser especialment bel·ligerants amb la Superlliga. La UEFA és qui organitza la Champions, competició que entrava en col·lisió amb el nou projecte, i fins i tot va plantejar expulsar els clubs impulsors (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218858/uefa-amenaca-expulsar-barca-madrid-si-donen-suport-superlliga-europea>) que encara són vius a semifinals -Reial Madrid, Chelsea i City-. Pel que fa a la FIFA, organitzadora del Mundial, va amenaçar els jugadors dels equips compromesos amb la Superlliga de no deixar-los jugar competicions de seleccions.

- **Els jugadors, en contra.** Jordan Henderson, capità del Liverpool, és un dels que ha mogut més fils a Anglaterra per rebutjar la Superlliga. Exfutbolistes i ara comentaristes com Gary Neville, històric del Manchester United, o bé Gary Lineker, que va jugar al Barça i amb molta presència als mitjans, també s'hi han posicionat en contra. Leo Messi, capità blaugrana, ha optat pel silenci. Futbolistes del Madrid com l'alemany Toni Kroos, en canvi, han expressat el rebuig, més o menys contundent, al nou format.

- **Pressió dels aficionats.** Les xarxes socials han tret fum durant les últimes 48 hores, amb un gran clamor contra la Superlliga. La batalla, però, no s'ha quedat a Twitter i els aficionats anglesos van sortir al carrer per protestar. A l'estadi del Liverpool s'hi van col·locar pancartes rebutjant el nou format, mentre un grup d'aficionats del Chelsea es van concentrar a Stamford Bridge, on van arribar a impedir el pas de l'autocar que portava els seus jugadors a l'estadi per disputar un partit de la Premier League.

- **Incògnites econòmiques.** Els clubs fundadors s'havien de repartir fins a 3.500 milions d'euros gràcies a la posada en marxa de la competició. Barça i Madrid, per exemple, se n'haurien endut 350 milions de manera immediata. Al darrere hi estava implicat el grup financer JP Morgan. Tot i això, la Superlliga posava en risc el valor de marca dels clubs implicats -ho detallava aquesta informació de *2Playbook* (<https://www.2playbook.com/>) - i també la viabilitat de les competicions domèstiques. En temps de coronavirus, les incògnites es multipliquen.

- **Clubs que no s'hi han sumat.** La Superlliga ja començava coixa. La competició tancada no va aconseguir atreure tots els grans clubs. Així, el Bayern de Munic i el Borussia Dortmund se'n van desmarcar ràpidament i van criticar-ne el model. Al mateix temps, el PSG tampoc va entrar-hi i va defensar la UEFA -probablement per l'amistat entre Al-Khelaifi, propietari del club francès, i Aleksdander Ceferin, president de l'organisme europeu. L'altre club que va ignorar la Superlliga és el Sevilla, tot i haver estat convidat pel seu alt rendiment esportiu durant les últimes temporades.

[noticiadiari]2/218864[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/218925[/noticiadiari]